

RÓZSÁSSY BARBARA

Pára

*Lábdobogás fut a parkban,
hangja elejti a testét,
űzi tovább kitakartan
átmenetét a derengés.*

*Látod, a sarkon a pékség
gőzszövetébe megállna.
Sző sziluett-lebegésén
télikabátot a pára.*

*Így melegedne, ki múlik?
Pólya se köt sebedhez.
Visszalop orvul a múltig,*

*hol anyaméhurok-inged
körbefog, altat üresség.
Légy, aki meg se születélt.*

Idegen

*Aki rab percei taktusából
szonátát komponál zárkalécen,
hol magánya templom-orgonán szól
egyetlen szál gyufasercégésben,*

*s bár a szabadság csak egy repedés
kő-hidegig koptatott matracon,
mégis fülét rátapasztva remél
résein átszivárgó dallamot,*

*csak ő tudhatja, milyen idegen
tőled, világ, kivetett szigetem,
mind, ki veled valaha lehettem,*

*ezüst repülőd viszi felettem,
már távolságod magamhoz mérem
– kihülő kondenzcsík kopár égen.*